

ling om at skaffe Oplysninger til Veje; det var, fordi jeg paa Forhaand havde sagt, at jeg vilde stemme mod Loven. Naar man vilde stemme mod Loven, var der ingen Grund for Udvalget til at skaffe Oplysninger til Veje; saadan omtrent tror jeg, den ærede Ordførers Mening var. Ja, for min Skyld var der maaske ikke Grund dertil; men der kunde jo være andre, der burde ses hen til. Det maa være et Udvalgs Opgave at skaffe en Sag saa godt oplyst som muligt, fordi enhver da bedre kan klare sin Stilling. Jeg finder, at Udvalget ikke altid har gjort sin Pligt i de Aar, vi have haft Loven til Forhandling, i Retning af at skaffe Oplysninger til Veje. Alle de Oplysninger, vi have faaet, de allervigtigste, ere komne gennem Landstingets Betænkninger, altsaa paa Foranledning af Landstingets Udvalg, medens der som sagt her ikke er gjort synderligt for at skaffe Oplysninger til Veje. Det er dog noget, der bør ske, og Oplysningerne bør være saa gode som muligt, saa at man kan komme til at tage en saa klar Stilling til Lovforslaget som muligt. Det ærede Medlem sagde, at jeg ikke havde noget imod Tillæg til Lærerne; jeg vilde give en Million Kr. paa Finansloven. Ja, det foreslaar jeg som en Slags Overenskomst. Naar vi give en Million paa Finansloven, blive vi fri for den anden Million, som denne Lov vil koste; men saa bliver der ikke noget til Skolerne, siger det ærede Medlem. I de Foranstaltninger, der foreslaas, ser jeg ikke noget til Gavn for Oplysningen, for Skolen i Almindelighed, men jeg ser, at vi kunne spare 1 Million. Det er ikke, fordi jeg indrømmer, at der virkelig er Trang til Stede, at jeg foreslaar 300,000 Kr. til de 700,000 Kr. paa Finansloven. Jeg sagde endogsaa ved 1ste Behandling, at jeg fandt, at et yderligere Lønningstillæg vilde være en Forrykkelse af den økonomiske Ligestilling, som er tiltænkt Lærerne ved den tidligere Lovgivning; men det er for at vise Imødekommen, og for at vi kunne blive fri for den ene Million. Det var, saa vidt jeg husker, gennem statistiske Oplysninger, som vi fik forleden Aar angaaende Tillæg til Lærerlønningerne, at vi fik at vide, at disse Tillæg vilde andrage mellem 14 og 1500,000 Kr. Naar man nu lægger dertil de øvrige Udgifter, som ogsaa ville medgaa til Skolevæsenets Ordning, vil det blive over 2 Mill. Kr., medens jeg mener, at vi kunde nøjes med 1 Million, idet det vilde blive et for haardt økonomisk Tryk for Befolkningen, naar vi skulde give saa

mange Penge ud om Aaret, lige som man da heller ikke vilde kunne faa nyttigere Reforme paa andre Omraader, som man kunde trænge til. Jeg sagde ved Forslagets 1ste Behandling, at man burde vente med denne Lov, til man fik Skatteforholdene ordnede, for at Udgifterne med Hensyn til den ikke skulde blive alt for trykende.

Ordføreren (J. C. Christensen): Ja, Udvalget har ikke skaffet de Oplysninger til Stede, fordi vi jo havde disse Oplysninger, vi have jo haft dem og have ingen Trang haft til at faa flere Oplysninger, og alene at skaffe Oplysninger til Veje for det ærede Medlem, der jo vil forkaste Loven, det syntes vi dog var for meget.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Sthyr): Til den ærede Ordfører og det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Berntsen) vil jeg tilde mig at sige, at jeg tror ikke, at de to ærede Medlemmer kunne være i Tvivl om, at vi i Virkeligheden ere enige om Forstaaelsen af Kaldelsesbestemmelserne. Denne Sag have vi jo drøftet med hinanden baade her i Tinget og i Udvalget, saa det er ikke Sagen selv, mine Udtalelser angaar; hvorfor jeg ogsaa udtrykkelig udtalte, at jeg var enig med det ærede Udvalg i, at Tilfældet ikke vilde indtræde, men jeg mener, at de Udtryk, der ere brugte i Betænkningen, kunne vække ondt Blod for Loven, og det syntes jeg var uheldigt. Jeg maa maaske have Lov til at oplyse dette ved et Eksempel. I de 10 Aar, i hvilke jeg udøvede Kaldsretten, var der blandt Ansøgerne en Lærer, som et af de sidste Aar, jeg var derovre, kom til at høre til de Lærere, der bleve afskedigede. Jeg havde længe haft et godt Øje til ham, men man kunde ikke faa fat i ham. Imidlertid havde han ogsaa været Genstand for mere end almindelig Opmærksomhed fra Skoleautoritetens Side, og det endte med, at han blev afskediget, fordi hans Færd blev en saadan, at man kunde faa Haand i Hanke med ham. Denne Mand blev gentagne Gange indstillet, ikke blot hvor Biskoppen havde Kaldsret, men ogsaa hvor Skoleinspektionen havde Kaldsretten, men han var saa vel kendt alle Vegne, at jeg tror, at ethvert Sogn, hvorfra han var indstillet, vilde have været meget misfornøjet, om de havde faaet ham til Lærer. Det er den Slags Ting, som jeg er overbevist om, at baade den ærede Ordfører og det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds